

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președintele - Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Drochia din 13 decembrie 2012 și deciziei Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2013, declarat de către

Meșcoi Mihail Vasile, născut la 22.07.1983, originar din reg. Rostov pe Don, Federația Rusă, domiciliat în s. Drochia, r-nul Drochia.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *De la 25 octombrie 2012 pînă la 13 decembrie 2012 (prima instanță)*
- *De la 22 ianuarie 2013 pînă la 13 februarie 2013 (instanța de apel)*
- *De la 08 octombrie 2013 pînă la 11 decembrie 2013 (instanța de recurs)*

Colegiul penal asupra recursului,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Drochia din 13 decembrie 2012, Meșcoi Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. d) e) f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, fără amendă.

În baza art. 85, 84 alin.(2) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și prin sentința Judecătorei Drochia din 18.06.2010, lui Meșcoi Mihail, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Acțiunea civilă a fost admisă și s-a încasat de la Meșcoi Mihail în beneficiul lui Rus Varvara prejudiciul material în sumă de 5 000 (cinci mii) lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Meșcoi Mihail, la 16 august 2012, în jurul orelor 23:00, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a pătruns în casa cet. Rus Varvara, locuitoarea s. Maramonovca, r-nul Drochia, aplicîndu-i lovituri în regiunea feței și cauzîndu-i dureri fizice, i-a sustras în mod deschis bani în sumă de 5000 lei, cauzîndu-i o pagubă materială considerabilă.

3. Sentința nominalizată a fost atacată în ordine de apel de către inculpat.

S-a invocat *dezacordul în privința sentinței adoptate în privința lui*.

4. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2013 apelul a fost respins ca nefondat.

5. În motivarea soluției adoptate s-a invocat că, instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, apreciînd la justa lor valoare probele administrate la dosar, în conformitate cu art. 101 CPP, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, la aplicarea pedepsei, s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61,75 Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către inculpat, care solicită casarea sentinței și a deciziei, pledînd nevinovat.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

Totodată, instanța de recurs atestă că potrivit art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanței de apel, potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Este constatat că, pronunțarea deciziei integrale a instanței de apel a avut loc la 27 februarie 2013 (f.d 155), inculpatul, fiind prezent la pronunțare, a primit copia deciziei (f.d 160).

Potrivit prevederilor art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Reieșind din sensul articolului dat, pentru inculpat termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) a început să curgă la 28 februarie 2013 și a expirat la 29 martie 2013. Însă, inculpatul a declarat recurs la data de 26 iulie 2013, adică după expirarea termenului legal de 30 zile prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea

acestui impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, instanța de recurs atestă că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului declarat de inculpat, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Drochia din 13 decembrie 2012 și deciziei Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2013, declarat de către inculpatul *Meșcoi Mihail Vasile*, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 decembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă